

לאה צמל, עו"ד ונוטריון

אחמד חלאק, עו"ד

רח' אבו עוביידה 2 ירושלים, טל' 02-6273373 פקס' 02-6289327

10.2.2016

בתים: 18/12

לכבוד

מפקד פיקוד מרכז

טל. 02-5305104

מייל: pniot-tzibur@mail.idf.il

שלום רב,

הנדון: השגה נגד כוונה להחרים ולאטום את המבנה בו התגוררה המנוח

חמאד

האב: חמאד, ת.ז.

מחנה קלנדיה

בשם המוקד להגנת הפרט, מוגשת בזאת השגה נגד הודעת מפקד פיקוד המרכז מיום 5.2.2016 על כוונתו להחרים ולהרוס את הדירה בקומה השלישית במבנה בו התגורר המנוח חמאד במחנה הפליטים קלנדיה.

ואלה נימוקי ההשגה:

א. העילה לפגיעה בבית

1. על פי הכתוב בהודעה, הכוונה לפגוע בבית הינה בשל פיגוע דקירה שהתרחש בירושלים ביום 23.12.16, במהלכו נרצח בדקירות סכין ראובן בירמכר, ובמהלך ניסיון כוחות הביטחון להשתלט על המפגעים, נהרג עופר בן ארי איש כוחות הביטחון ונפצעו שני בני אדם נוספים. המנוח הנדון וחברו, אשר נטען כי ביצעו את הפיגוע, חוסלו, כך דווח, במקום.

ההודעה על הכוונה לפגוע בדירת המשפחה נמסרה כחודש וחצי אחרי הארוע.

אין בהודעה כל ספציפיקציה המתייחסת לחלקו הנטען של המונח באתו ארוע. אין גם כל נתון ראייתי המסביר כיצד מייחסים כוחות הבטחון את הפיגוע דווקא למנוח, מה היו פרטי הפיגוע, כיצד התבררה זהותו של המנוח, ממה מת וכיצד.

ב. החיסולת וגם הרסת

2. עם התרבות החיסולים הפרטיזוניים של מי שנחשב למפגע, בלי משפט ובלי קביעת אשמה, יש לקבוע כי החיסול הינו ההרתעה המקסימאלית שיש לנקוט כנגד חשודים אלה בפיגועים, ואין להמשיך ו"להרתיע" באמצעים נוספים. מי אשר אינו מורתע מהוצאתו להורג, לא יורתע גם מאפשרות פגיעה בבית מגוריו, ולהיפך, יש חשש ממשי כי הפגיעות המתרבות מגבירות את המוטיבציות לפיגועים נוספים, ובוודאי אינן מחלישות אותן.

3. לא במקרה אין אתה מציין בהודעתך את עובדת הוצאתו להורג ללא משפט של המנוח, ולא את נסיבות מותו.

ג. חלקי הבית בהם מתגורר המנוח

4. הבניין בו מצויה הדירה עליה אתה מאיים הוא בניין במחנה פליטים קלנדיה. בני המשפחה הינם פליטים מאזור באב אל ואד שכיום קוראים לה שורש.

הבניין הוא בן 3 קומות, ושייך כולו לסב המשפחה, המנוח צאלח חסין מחמד חמאד. בעלות הבנין היא בידיהם של 9 ילדיו יורשיו.

5. בקומת הקרקע מתגוררת אשת הסב, יחד עם בתה סטודנטית באוניברסיטה, ובנה העובד במשרד השכרת מכוניות. אשת הסב משותקת בלא כל יכולת לזוז. גודל הדירה, 100 מטר.

ליד הדירה האמורה, לעיל הוקם בהדרגה מבנה בו מצוייה דירתו של מר מרוואן חמאד דוד של המנוח הנדון, בה הוא מתגורר עם משפחתו.

מעליה קיימת דירתו של מר חמאד, אחיו של המנוח הנדון, המתגורר בה יחד עם אשתו ובנו הקטין בן ה-4.

מעליה קיימת בקומה שלישית דירתו של מר חמאד, אביו של המנוח הנדון. בדירה זו עצמה הוא מתגורר עם אשתו ובנו עדי. דירה זו מורכבת משתי דירות בפועל אשר לשם הנוחות בלבד ובאופן זמני נפתח פתח בין דירת אבי המנוח לבין דירת הדוד המצוי חלק מזמן בארה"ב.

הנדון המנוח, תמאד, התגורר בדירת חדר שבנה מעל דירת הוריו. דירת חדר זו בגודל של 25 מ"ר לערך, היא חלק מדירה שהחל המנוח לבנות ולהשלים לפני חתונתו. הוא התגורר בה במשך שנתיים בערך.

זה הוא בית במחנה פליטים שנבנה על אדמה שהוקצתה על ידי סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, מאחר שהמשפחה היא משפחת פליטים, וזכותם להתגורר במחנה פליטים.

6. מאז חידוש המדיניות של הריסת הבתים הקפדת לפגוע רק בחלקי הבית אשר שימשו למגורי החשוד. גם ההריסה שהיתה נשוא בג"צ 4597/14 (עוואדה ואח') אושרה רק לגבי הדירה הספציפית בה התגורר החשוד עצמו, ולא כל בית המגורים. אף צווי ההריסה שהוצאו לתושבי חברון במקביל, כלפי מי שלכאורה נחשבו על ידך לשותפיו של החשוד לאותה עבירה, מר חוסאם קיאסמה ומר עאמר אבו עיישה, הוצאו נגד חלקי הבית המשמשים למגוריהם האישיים.

7. לנדון בן ה-20 הוקצה חדר ספציפית, ומגוריו בדירה צומצמו לחדר זה בבחינת מגורים נפרדים.

8. אם בכוונתך להגשים הפגיעה בבית, אין לפגוע אלא באותו חדר.

ד. אופן הפגיעה - חוות דעת הנדסית:

9. נעדר ציון מפורש כיצד בכוונתך לבצע את אותה הריסה כאשר מדובר בדירת גג שמתחתיה דירות רבות ומסביבה בתים רבים.

10. על פי נסיון קודם - ואם תתממש הכוונה לפגוע בבית - יש להציע דרך סבירה לאטום או למנוע שימוש לאורך זמן באותה חדר של מגוריו בקומה העליונה על הגג, ולהותיר את שאר חלקי הבית ללא פגע.

לא מסרת תכנית הנדסית מתאימה לכך, אותה אוכל לבחון ולהציע – אולי - תכנית חלופית במקרה וההשגה והעתירה יידחו.

ה. מטרת הפגיעה

11. נהגת להודיע כי ההריסה נועדת להרתיע מפגעים פוטנציאליים ולסייע בבטחון האיזור.

מתוך התנסחות זו עצמה ברי כי מדובר בספקולציה מהוססת מאוד. משתמע ממנה כי אין כל **וודאות** שפגיעה חמורה כל כך יש בה כדי לסייע לבטחון האיזור או להרתיע מפגעים. זוהי אפשרות בלבד, וכפי שקבעה וועדת שני, **זוהי אפשרות מפוקפקת מאד, אשר נזקה לבטחון האיזור רב מתועלתה**. וועדה זו מונתה על ידי הרמטכ"ל והיא מסרה את מסקנותיה לשר הבטחון בשנת 2005, ומאז, אכן, לא הוסיפו בשטחי הגדה המערבית לנקוט בה.

12. אין זה סוד כי הוחלט על פגיעה מקיפה בכל מה שעומד על סדר היום, ללא התחשבות וללא הסתייגות. העיתוי של הודעתך מחזק חשד כי הפגיעה נשקלת מתוך יאוש ואבדן עצות, וללא ראייה ארוכת טווח ועניינית.

13. יש לקוות כי הפגיעה לא נהגתה על מנת לספק את משפחותיהם של קרבנות הפיגוע ולהשתיק את דורשי הנקם.

ג. ענישה קולקטיבית

14. ידוע כי בני משפחתו והוריו של הנדון אינם קשורים למעשיו ולא הוכחה נגדם כל אשמה. על אף זאת, הם עומדים להיות הקרבנות העיקריים של אותה סנקציה, אם תאושר. מה חבל כי הענישה הסביבתית תפגע דווקא בחפים מפשע.

15. האם לאחר כל כך הרבה שנים יש עוד להזכיר כי ענישה קולקטיבית מעין זו מנוגדת כליל למשפט הבינלאומי ההומניטארי, האוסר על ענישה קולקטיבית (ר' ס' 33 לאמנת גינבה הרביעית) ועל פגיעה ברכוש פרטי (ר' תק' 46 לתקנות האג וס' 35 לאמנת גינבה הרביעית).

ד. אפלייה ביישום ענישה והרתעה

16. מבלי לוותר על טענה מן הטענות שנטענות לעיל, ומבלי לוותר על הביקורת הנוקבת נגד חוסר ההצדקה ואי-המוסריות של נקיטה בהליכים המוצעים, לא נוכל להתעלם מן העובדה שסנקציה זו אינה נקטת נגד אזרחי ישראל החשודים או מורשעים ביצוע עבירות לאומניות גזעניות קשות. על אף כל זאת לא הוצאה כל "הודעה בדבר כוונה להחרים ולהרוס את המבנה" בו התגוררו.

17. הריסה נקמנית וענישה קולקטיבית פסולות מכל וכל. ואם כלפי אזרחי ישראל לא נקטה המדינה בכל צעד מחריד מעין זה, על אחת כמה וכמה מנועה היא מלנקוט צעד כזה נגד תושבי שטח כבוש.

ח. המנעות מכל סנקציה עד למצוי הליכים

18. אציין כי אם, חלילה, תדחה השגה זו, בכוונת משפחת המנוח הנדון לפנות לבית המשפט העליון בעתירה נגד נקיטת סנקציות על ידך. לפיכך אין לעשות כל פעולה נגד הבית עד למצוי כל ההליכים המשפטיים.

לסיכום - הנך מתבקש לחזור בך מן הכוונה לפגוע בבית בכל צורה שהיא, ולמצער להסתפק בפגיעה הפחותה ביותר, ולאפשר למערכת המשפט לבחון את החלטותיך ולפסוק בהן.

בכבוד רב,
אחמד חלאק, עו"ד

לאה צמל – משרד עורכי דין

מצ"ב יפוי כח
העתק: המוקד להגנת הפרט